

HOSPODIN HLEDÍ K SRDCI A HLEDÁ, CO ČLOVĚKU SVĚŘIL

(Krnov, 1.6.2025)

I.čtení: I. kniha Samuelova 16,4-13

II.čtení: Lukáš 12,48 (druhá polovina)

Jakou potřebuje člověk kvalifikaci, aby se mohl stát králem?

Sílu? Peníze? Konexe? Krásu? Schopnosti? Původ?

Jaká kritéria musí člověk splňovat, aby mohl vykonávat úkol, který mu svěřil Bůh?

Musí být schopný? Dobrý? Svatý? Silný? Musí mít pevnou vůli? Odvahu? Svaly?... Existuje nějaký must, vzor, podle kterého si Pán Bůh své posly a služebníky vybírá případně přizpůsobuje?

Touto otázkou se zabývá už Starý Zákon... Píše se zde o spoustě Božích služebníků. Člověk je až překvapen, jak různorodou společnost zde můžeme najít...

Už od Adama – Božího zahradníka, přes lodníka, a později vinaře Noema, Abrahama, pastevce a dobrodruha, strašpytla Gedeona, uprchlíka Jonáše, mladého Jeremiáše, starého Elího, poustevníka Eliáše, akčního Samsona, proroka za peníze Baláma a proroka z nezbytí Mojžíše... kdo ví, na kolik bychom si jich ještě vzpomněli!

Dokonce i nepřátelský král nebo osel se mohli stát služebníky Božími.

Co měli vlastně společného???

Myslím, že skoro nic...

Snad jen to, že stáli v pravý čas na svém místě a vykonali, co po nich Pán Bůh chtěl – i když ne vždy ochotně nebo s nadšením, ne vždy s radostí, dokonce někdy i nevědomky nebo proto, že neměli jiného východiska...

Hospodin si do své služby povolává lidi všeho druhu, všech stavů, povolání, věku, vzdělání, národnosti. Není žádná zvláštní kvalita, která by člověku dávala jednoznačný předpoklad, že mu bude svěřen nějaký úkol, a naopak není nic, co by Pánu mohlo zabránit některého člověka si použít ke službě dobrému.

Písmo nás ujišťuje, že každý z nás má něco zvláštního, co bylo dáno jen jemu osobně a čím můžeme posloužit Božímu království a lidem okolo nás.

My někdy máme pocit, že toho moc neumíme a nemůžeme a nedokážeme, ale to bývá často jen proto, že nedoceňujeme talenty, jimiž nás Pán Bůh obdaroval.

Každému člověku je svěřena hřivna – poklad, nebo investice, které může ve svém životě užívat a zúročovat...

Každý Boží človíček má nějakou jinou – svou vlastní, osobní; nejsme a nemáme být všichni stejní, do každého z nás Pán Bůh vložil něco extra. Nemusíme se podceňovat, natožpak trápít, že nejsme tak schopní jako někdo jiný, že

nedokážeme tamto nebo ono. Každému z nás Pán Bůh připravil jeho vlastní úkol, jeho vlastní práci i jeho vlastní překážky k překonávání...

Ale přece jen je jedna věc, kterou Pán Bůh zkoumá u všech stejně – tak jak je to vyjádřeno v tom příběhu o hledání nového krále pro Izrael.

Samuel hledal krále, protože starý král selhal a vedl celý národ do záhuby.

Starý král, kterého si lid zvolil proto, že se mu líbil, měl své charisma, byl sympatický, silný, mladý, nadějný... ideální panovník, říkali si všichni.

Ale ten mládenec to nakonec nezvládl. Víme, že udělal několik vážných chyb, nedokázal se s nimi vyrovnat, napravit je nebo aspoň prosit o odpuštění, a pak už se jen vezl po jejich následcích a skončil v naprosté rezignaci na Boží vedení.

Hospodin si tedy hledá nového – přesněji – Hospodin už našel, hledá Samuel, jde o to, aby poznal to, co Hospodin vybral...

Má před sebou osm mládenců, jednoho krásnějšího a zdatnějšího než druhého. Kterého zvolit? Jsou silní, jsou schopní, ale jak je možné předvídat jejich jednání do budoucna?

Hospodin dává Samuelovi zásadní radu: zavři oči anebo se aspoň nedívej jen na povrch věcí – Hospodin hledí k srdci!

Někdo se možná zdá malý, poslední, zapomenutý a nepatrný, a někdy i sám sobě, ale přitom má pro Hospodinovo pověření dokonalou kvalifikaci: má srdce odevzdané Pánu.

David tuto svou kvalifikaci později mnohokrát prokázal. Nezpychnul; a i když těžce zhřešil, dokonce tak, že to nemohl nijak napravit, nezatvrdil se, ale litoval a napravil aspoň sám sebe.

Každému z nás Hospodin svěřil nějaké obdarování – někomu snad nápadněji, jinému méně zřetelně; ale každý z nás má základní předpoklady. Záleží teď na nás, jak se k těmto předpokladům postavíme ve svém srdci – zda se z nich zaradujeme a začneme je užívat k chvále Boží nebo zda je zahodíme jako bezcenné, případně si jimi začneme dobývat slávu a obdiv u lidí kolem sebe místo v očích Božích.

Záleží na nás, co najde Pán Bůh v našem srdci...

Děkujeme Ti, Pane, za obdarování, která jsi do nás vložil.

Děkujeme Ti, že každý z nás má něco, čím může být užitečný druhým, a tedy i Tvému Království.

Prosíme Tě, pomoz nám rozpoznat tato obdarování u sebe i u druhých a pomoz nám je užívat ke Tvé slávě a k rozšíření pokoje, naděje a lásky v tomto našem světě.

AMEN